

~~~~~

ΝΕΚΡΟΛΟΥΓΙΔΑ

~~~~~

*Στὸν ἄδικο θάνατο τοῦ μικροῦ ἀγγέλου
ΠΕΤΡΟΥ ΑΘ. ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΥ*

Ἔτο μικρή γιὰ σένανε
Τούτ' ἡ θλιμμένη χτίσι,
Κι' ἂν ἐδῶ κάτω σ' ἔστειλε
Ἡ πανουράνια φύσι,
Ἐνα της θᾶμα γῆθέλησε
Σ' ἐσένανε νὰ κρύψῃ
Καὶ πάλι ἐκεῖ σιὰ ὕψη
Μαζί σου νὰ χαρῇ.

Κι' αὐτὸ τὸ θᾶμα τ' "Απλαστού,
Τοῦτο τ' οὐράνιο θᾶμα,
Σὲ πόσα μάτι' ἀμέτρητα
Ἐφερε μαῦρο κλάμα !
Ποιοὺς κόσμους μέσα ἀσύγκριτους
Μᾶς ἐκρυβεὶ ἡ ψυχή σου,
Μᾶς τῷλεγε ἡ μορφή σου
Τὸ ἀγγελικὸ κορμί.

"Αχ! νὰ μᾶς πῆς τοὺς κόσμους σου
 "Ηθελες ἄλλα χείλη·
 Δὲν ἡμποροῦσαν τ' ἄνθη σου
 Ν' ἀνοίξουνε στὴν ὕλη·
 Τοὺς ἥλιους σου, τ' ἀστέρια σου
 'Εζήτησες ἡ ψυχή σου,
 Καὶ τὸ μικρὸ κορμί σου
 Εύρεθηκε νεκρό

"Αν ἔδω κάτω ἐφάνηκες
 Σὰν ἀστραπὴ μεγάλη
 Γιὰ νὰ φωτίσῃς τῆς ζωῆς
 Μιὰ μαύρη ἀνεμοζάλη,
 Πρὶν νὰ σῶσθης δὲν ξάνοιξες
 Μαύρη βροχὴ νὰ βρέχῃ
 Κι' ἐπίσω σου νὰ τρέχῃ
 Τὸ μαύρο κεραυνό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΑΔΗΘΕΙΑΤ

* Ή εὔτυχία μᾶς; δίδει φίλους; ή δυστυχία τοὺς δοκιμάζει.

* Δησμονεῖν — ίδοι τὸ μίγχα μυστήριον τῶν ἴσχυρῶν καὶ δημιουργῶν ὑπάρχεων· λησμονεῖν, καθ' ὃν τρόπον λησμονεῖ ἡ φύσις, ητις δὲν γνωρίζει παρελθόν, ητις κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐπιχναρχίζει τὸ μυστήριον τῆς ἀεννάδου παρχωγῆς της.

* Οἱ γέροντες βαίνουσιν εἰς συνάντησιν τοῦ θανάτου· ὁ θάνατος ἔρχεται εἰς συνάντησιν τῶν νέων.